

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.007 van 8 januari 2015
in de zaak A. 214.370/XIV-36.105**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Franz Geleyn
 kantoor houdend te 1060 Brussel
 Berckmansstraat 104
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 28 november 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 131.919 van 23 oktober 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 4 december 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. In het enige middel werpt verzoeker uitsluitend de schending van de bepalingen betreffende de jurisdictionele motiveringsplicht op.

2. In het bestreden arrest wordt uitdrukkelijk overwogen waarom verzoekers beroep tegen de verwerping van zijn asielaanvraag niet relevant is, met name omdat het beroep tegen die verwerping ondertussen werd behandeld een aanleiding gaf tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, waardoor het bevel om het grondgebied te verlaten weer uitvoerbaar werd, en omdat verzoeker niet in het bezit was van een geldig paspoort met geldig visum. Er wordt ook overwogen dat de verwijderingsmaatregel tijdens de termijn voor het indienen van het beroep tegen de verwerping van zijn asielaanvraag en tijdens het onderzoek van dit beroep niet gedwongen kan worden uitgevoerd. Waar verzoeker de juistheid van de gegeven motivering betwist, toont hij geen schending aan van de jurisdictionele motiveringsplicht, die enkel een vormvereiste is.

In het bestreden arrest wordt uitdrukkelijk gemotiveerd waarom de verwerende partij bij het nemen van het aanvankelijk bestreden bevel enkel over een gebonden bevoegdheid beschikte, zonder enige appreciatiemogelijkheid. Verzoekers kritiek dat het slechts om een “mogelijkheid” zou gaan en dat er “geen enkele objectieve redenen waren om dergelijke beslissing tot verwijdering te nemen” betreft opnieuw de juistheid van de gegeven motivering en houdt dus evenmin verband met de jurisdictionele motiveringsplicht.

Het eerste en het tweede onderdeel van het enige middel zijn kennelijk ongegrond.

3. Zoals hiervoor reeds is vastgesteld, wordt in het bestreden arrest overwogen dat de verwerende partij over geen enkele appreciatiebevoegdheid beschikte bij het nemen van de bestreden beslissing en dat verzoeker daarom niet over vereiste belang bij zijn beroep tot nietigverklaring beschikte. Verzoeker toont de onwettigheid daarvan niet aan. In het licht van die vaststellingen diende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet te antwoorden op de ten gronde opgeworpen schending van de hoorplicht. Het derde onderdeel van het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op acht januari tweeduizend vijftien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams